

بررسی ویژگی های روان سنجی مقیاس صفات نسبت داده شده ی خاص موقعیت در تعارضات زوجین ایرانی

Investigating the Psychometric Properties of the Context-Specific Attributions Scale in Iranian Couples Conflicts

Saba Moghaddam

PhD student, University of Science and Culture, Tehran, Iran.

Dr. Mohsen Kachooei *

Assistant Professor, University of Science and Culture, Tehran, Iran. kachooei.m@gmail.com

Dr. Hojat Allah Farahani

Assistant Professor, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran.

سبا مقدم

دانشجوی دکتری، دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران.

دکتر محسن کچویی (نویسنده مسئول)

استادیار، دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران.

دکتر حجت اله فراهانی

استادیار، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

Abstract

The purpose of this research was to investigate the psychometric properties of the attributed traits scale specific to the situation in the conflicts of Iranian couples. The statistical population was married students of Tehran universities in 2023, of which 249 married students were selected based on available sampling. The research tools were the situation-specific attribute scale in couple conflicts (CSCS; Backer-Fulghum et al., 2016), the marital happiness scale (MHS; Arzin et al., 1973) and the marital conflict questionnaire (MCQ; Sanai, 2000). To check the validity and reliability of the scale, convergent and divergent validity were used by calculating Pearson's correlation, Cronbach's alpha test and binomial coefficient. The results showed that according to the calculated Cronbach's alpha (0.94) and dichotomization coefficient (0.93), the scale has good reliability. Based on the high correlation between CSCS and marital happiness scale ($r=-0.491$) and marital conflicts questionnaire ($r=0.532$), it can be said that this scale has favorable convergent and divergent validity. In order to check the construct validity, confirmatory factor analysis was performed and the validity of the scale was confirmed. The correlation coefficient of the retest CSCS was calculated to be significant and equal to 0.994. These results show that the Persian version CSCS has adequate validity and reliability, and as a result, couple therapists and psychotherapists can use it as a valid tool in working with Iranian couples.

Keywords: Context-Specific Attributions Scale, Factor Structure, Marital Conflicts, Reliability, Validity.

چکیده

هدف این پژوهش بررسی ویژگی های روان سنجی مقیاس صفات نسبت داده شده ی خاص موقعیت در تعارضات زوجین ایرانی بود. جامعه آماری دانشجویان متأهل دانشگاه های شهر تهران در سال ۱۴۰۲ بود که از این بین ۲۴۹ دانشجوی متأهل بر اساس نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش مقیاس صفات نسبت داده شده ی خاص موقعیت در تعارضات زوجین (CSCS؛ باکر-فولگهام و همکاران، ۲۰۱۶)، مقیاس شادکامی زناشویی (MHS؛ آرزین و همکاران، ۱۹۷۳) و پرسشنامه تعارضات زناشویی (MCQ؛ ثنائی، ۱۳۷۹) بود. جهت بررسی روایی و پایایی مقیاس از روایی همگرا و واگرا از طریق محاسبه همبستگی پیرسون و آزمون آلفای کرونباخ و ضریب دونیمه سازی استفاده شد. نتایج نشان داد با توجه به میزان آلفای کرونباخ محاسبه شده (۰/۹۴) و ضریب دونیمه سازی (۰/۹۳)، مقیاس از پایایی مناسبی برخوردار است. بر اساس همبستگی بالایی که بین مقیاس صفات نسبت داده شده ی خاص موقعیت در تعارضات زوجین با مقیاس شادکامی زناشویی ($r=-0.491$) و پرسشنامه تعارضات زناشویی ($r=0.532$) وجود داشت می توان گفت این مقیاس روایی همگرا و واگرایی مطلوبی را داراست. جهت بررسی روایی سازه، تحلیل عامل تأییدی انجام و روایی مقیاس تأیید گردید. ضریب همبستگی بازآزمایی مقیاس صفات نسبت داده شده ی خاص موقعیت در تعارضات زوجین معنی دار و برابر ۰/۹۹۴ محاسبه شد. این نتایج نشان می دهد که نسخه فارسی مقیاس صفات نسبت داده شده ی خاص موقعیت در تعارضات زوجین روایی و پایایی مناسب را داشته و در نتیجه زوج درمانگران و روان درمانگران می توانند از آن به عنوان یک ابزار معتبر در کار با زوج های ایرانی استفاده کنند.

واژه های کلیدی: مقیاس صفات نسبت داده شده ی خاص موقعیت، تحلیل عاملی تأییدی، تعارضات زناشویی، پایایی، روایی.

مقدمه

تعارض در روابط صمیمی امری طبیعی و ذاتی است و روابط زوجی نیز از این قاعده مستثنا نیستند؛ چراکه تعاملات مکرر و مختلف زوجین و وجود علایق و دیدگاه های مختلف به مسائل، زمینه تعارضات بی شمار را فراهم می آورد (محمّدی و همکاران، ۱۴۰۱). این تعارضات عاملی استرس زا همراه با آثار مخرب آشکار و پنهان برای همه اعضای خانواده است (هیبِل و مرکادو^۱، ۲۰۱۹). موضوعاتی که عموماً باعث تعارض و اختلاف نظر می شوند عبارت اند از شیوه های تربیت فرزند (گانو^۲ و همکاران، ۲۰۱۹)، نقش های جنسیتی (جمشیدی و همکاران، ۱۳۹۲)، کاهش صمیمیت (رسولی، ۱۳۹۶)، نوع رابطه با نحوه توزیع قدرت (افخمی پوستچی و علی دوستی، ۱۴۰۱) و نداشتن مهارت های ارتباطی (وان گلدرن^۳ و همکاران، ۲۰۱۹).

در پژوهش چانگ^۴ و همکاران (۲۰۲۳) بیان شده است که تعارضات زناشویی می تواند از منابع مختلفی ناشی شود، از جمله استرس کاری، مسئولیت های خانگی، مسائل مالی، ارتباطات ضعیف، مشکلات صمیمیت و درگیری های مربوط به فرزندان و همسران و این درگیری ها می تواند منجر به پیامدهای منفی مانند افسردگی، اضطراب، افزایش تعارضات والد-فرزندی، تعارضات بین فرزندان و حتی مشکلات جسمی شود. برای زوج ها مهم است که این مسائل را از طریق ارتباط آزاد، سازش و در صورت نیاز جستجوی کمک حرفه ای حل کنند. با درک علل مشترک تعارضات زناشویی و همکاری با یکدیگر برای یافتن راه حل، زوج ها می توانند روابط خود را تقویت کرده و رفاه کلی خود را بهبود بخشند.

به صورت کلی فروپاشی روابط زوجی شایع ترین جلوه ی تعارض شدید ناشی از برچسب زدن و یکدیگر را مقصر دانستن است که ممکن است به ویژه در سال های آغازین پس از ازدواج رخ دهد (سو^۵ و همکاران، ۲۰۲۲). از این رو، هنگامی که زوج ها دچار تعارض می شوند، اغلب بسته به این که شریک خود را در رخداد پیش آمده مقصر دانسته یا خیر، به دنبال انتساب نسبت های شناختی به او هستند (چندلر و لارنس^۶، ۲۰۲۲). انتسابات عنوان شده به دو صورت دسته بندی می گردند. دسته بندی اول انتساب صفات منفی کلی و پایدار است. این انتساب ها در موقعیت های مختلف یکسان هستند. مثلاً وقتی که یک نفر می گوید «وقتی دعوا می کنیم، همسر من همیشه مقصر است». دسته بندی دوم نسبت های خاص یک موقعیت است. این انتسابات به ارزیابی های شناختی اطلاق می شود که فرد در مورد رخداد خاصی درباره همسر خود انجام می دهد، مثلاً هنگامی که شخصی می گوید «در دعوی دیشب همسر من مقصر بود» (باکر-فولگهام^۷ و همکاران، ۲۰۱۸). اسنادهای مذکور هم در کار درمانی و هم در تحقیقات مربوط به زوجین دارای اهمیت هستند (باکر-فولگهام و همکاران، ۲۰۱۸). چنانکه پژوهشگران با رویکردهای شناختی-رفتاری در زوج درمانی، به دنبال تعدیل و اصلاح انتساب اسناد ارتباطی هستند (دورتچی^۸ و همکاران، ۲۰۱۱) که از آن به عنوان یک تکنیک مستقل در یک دیدگاه سیستمی یا ادغام با رویکردهای دیگر در کار با زوج ها استفاده می کنند (گومز و تادرس^۹، ۲۰۲۳). چراکه پژوهش ها نشان می دهند انتساب اسنادی با میزان تعارض زوجین (دورتچی و همکاران، ۲۰۱۱)، ارتباطات منفی زوجین (گانو^{۱۰} و همکاران، ۲۰۱۹)، میزان رضایت و پریشانی ارتباطی (تاشیرو و فریزر^{۱۱}، ۲۰۰۷) مرتبط است. از این روی اهمیت نیاز درمانگران بالینی به تغییر صفات نسبت داده شده در روابط و انتخاب اهداف مداخله و فرآیند درمان به ارزیابی صفات نسبت داده شده مشخص می شود، زیرا این صفات بر رفتارهای متعارض و عملکردهای زوجین تأثیر می گذارد (باکر-فولگهام و همکاران، ۲۰۱۸). در این میان تمیز قائل شدن بین نسبت های کلی و نسبت های خاص موقعیت جهت تعیین نوع مداخله درمانی در کار با زوج ها عاملی تعیین کننده است. بلانچارد^{۱۲} و همکاران (۲۰۰۹) در پژوهش خود این گونه عنوان می کنند که تأثیر برنامه های آموزش زوجین به وسیله ارزیابی نسبت های خاص موقعیت (به جای نسبت های کلی) به دلیل حساسیت بالاتر آن برای شناسایی تغییرات ایجاد شده می تواند حائز

1 Hibel & Mercado

2 Gao et al.

3 Van Gelderen

4 Chung

5 Su, T.

6 Chandler & Lawrence

7 Backer-Fulghum

8 Durtschi

9 Gomez & Tadros

10 Cao

11 Tashiro & Frazier

12 Blanchard

اهمیت به حساب آید. بنابراین و با توجه به مباحث ذکر شده نیاز مبرم جامعه برای رسیدن به حد بالای سلامت روان چه در ساختار خانواده و چه ساختارهای مرتبط با آن به واسطه ی ایجاد و فراهم نمودن ابزار مناسب و کاربردی برای تمامی روان درمانگران و پژوهشگران جلوه گر می شود. به علاوه تا کنون نیز در ایران ابزاری جهت سنجش صفات نسبت داده شده خاص زوجین ساخته نشده است؛ بدین ترتیب هدف پژوهش حاضر بررسی ویژگی های روان سنجی نسخه فارسی مقیاس صفات نسبت داده شده خاص موقعیت در تعارضات زوجین بود.

روش

روش این پژوهش توصیفی و از نوع پیمایشی مقطعی برای اعتباریابی بود. جامعه آماری این مطالعه تمامی دانشجویان متأهل شهر تهران سال ۱۴۰۲ بودند. حجم نمونه های لازم برای تحلیل بدین گونه به دست آمد که به ازای هر سؤال ۱۵ تا ۲۰ نمونه در نظر گرفته شد (فتحی، ۱۳۹۸) و با این حساب حجم نمونه ۲۱۰ تا ۲۸۰ برآورد شد. نمونه نهایی که با معیارهای ورود مطابقت داشتند شامل ۲۴۹ فرد متأهل بودند که از آنجا که تهیه لیست از افراد جامعه به شکل تصادفی ممکن نبود، افراد نمونه به روش در دسترس و از طریق مراجعه به ۵ دانشگاه واقع در شهر تهران انتخاب شدند که دانشگاه ها عبارت اند از دانشگاه علم و فرهنگ، دانشگاه شهید بهشتی، دانشگاه آزاد واحد تهران شمال و تهران جنوب و دانشگاه علامه طباطبائی. اطلاعات مربوط به ۳۱ نفر به دلیل مخدوش بودن مقیاس یا عدم هماهنگی با ملاک های ورود و خروج کنار گذاشته شد. ملاک های ورود به پژوهش، گذشتن حداقل ۲ سال از ازدواج و زندگی زیر یک سقف بوده است و چنانچه پیش تر گفته شد معیار خروج مخدوش بودن مقیاس در نظر گرفته شد. در مطالعه حاضر، نسخه انگلیسی مقیاس «صفات نسبت داده شده خاص موقعیت» به روش پیش رونده-پس رونده^۱ به فارسی ترجمه شده و در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته است. همه شرکت کنندگان به طور فردی ملاقات شدند و توضیحات لازم در خصوص هدف پژوهش به ایشان داده شد و فرم رضایت نامه کتبی در اختیارشان قرار گرفت و این اطمینان داده شد که از اطلاعات داده شده در مقیاس به طور محرمانه نگهداری خواهد شد و به غیر از پژوهش در جای دیگری استفاده نمی شود. جهت تحلیل آماری، ابتدا مراحل بررسی روایی همگرا و واگرا و بررسی پایایی صورت پذیرفت. سنجش پایایی با استفاده از روش آلفای کرونباخ، ضریب دونیمه سازی و ضریب همبستگی آزمون-آزمون مجدد و روایی همگرا و واگرا با استفاده از روش ضریب همبستگی پیرسون صورت گرفت. همچنین به منظور بررسی روایی سازه مقیاس، تحلیل عاملی تأییدی اجرا گردید. در نهایت داده های به دست آمده با استفاده از نرم افزار اس پی اس ۲۴ و نرم افزار آر تجزیه و تحلیل شد.

ابزار سنجش

مقیاس صفات نسبت داده شده خاص موقعیت در تعارضات زوجین (CSCS):^۲ مقیاس «صفات نسبت داده شده خاص موقعیت» که توسط باکر- فولگهام^۳ و همکاران (۲۰۱۸) ساخته و اعتبار یابی شده است، به این سؤال می پردازد که زوج ها به هنگام تعارض، به چه میزان شریکشان را در مورد موضوع تعارض، سرزنش و یا تبرئه می کنند. در این مقیاس شرکت کنندگان به ۱۴ مورد از صفات نسبت داده شده خاص موقعیت در تعارضات زوجین پاسخ دادند. موارد موجود در این مقیاس به طور خاص روی ارزیابی جنبه سرزنش-تبرئه نسبت به شخصی که یک ضرورت اخلاقی را نقض کرده، متمرکز شده است (فینچام و بردبری، ۱۹۹۲). این مقیاس شامل ۱۴ سؤال است که با لیکرت ۵ درجه ای (۱= کاملاً مخالف تا ۵= کاملاً موافق) نمره گذاری می شود. لازم به ذکر است که سؤالات مربوط به سرزنش-تبرئه به طور معکوس نمره گذاری می شوند و امکان به دست آوردن یک نمره کلی را که بیانگر این است که صفات نسبت داده شده چه ویژگی دارد، ایجاد می کند. میزان پایایی از طریق ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۴ است. روایی این مقیاس نیز از طریق تحلیل عاملی تأییدی و تحلیل مؤلفه های اصلی تأیید شده است. در واقع آزمون و بررسی های اولیه در مورد ساختار عاملی تأییدی نشان داد که کل مجموعه ۱۴ موردی شامل یک عامل غالب است. در تجزیه و تحلیل مولفه اصلی، مولفه اول ۵۰ درصد از واریانس را توضیح داد، نمودار سنگ ریزه دارای ضریب شتاب ۱ بود و همه ی موارد بیش از ۰/۶۳ روی مولفه های اول بارگذاری شد. همچنین یک مدل رگرسیون عمومی (GRM)^۴ با استفاده از کل مجموعه ۱۴ موردی برآورد شد. نهایتاً در تجزیه و تحلیل مولفه های اصلی، مولفه اول ۵۶ درصد از واریانس را توضیح داد، نمودار سنگ ریزه دارای ضریب شتاب ۱ بود و همه موارد بیشتر از ۰/۶۴ در مولفه اول بارگذاری شد.

1 Forward-Backward

2 Context-Specific Attributions During Couples' Conflict Interactions Scale

3 Backer-Fulghum

4 General Regression Models

مقیاس شادمانی زناشویی (MHS):^۱ این مقیاس توسط آرزین^۲ و همکاران در سال ۱۹۷۳ به منظور اندازه‌گیری سطح شادمانی زناشویی تهیه شده است. این آزمون ده سؤالی ابتدا برای آزمون اثرات مشاهده‌ای تقابل اندازه‌گیری شد که یک رویکرد رفتاری در مشاوره زناشویی است. این مقیاس میزان کلی شادمانی زناشویی را با استفاده از شاخص‌های تک‌ماده‌ای کلی می‌سنجد. از هر پرسش می‌توان به‌عنوان یک شاخص مستقل برای شادمانی زناشویی در زمینه‌های خاصی از تعامل زناشویی استفاده کرد. برای به دست آوردن شاخص کلی شادمانی زناشویی می‌توان نمرات کل سؤالات را جمع کرد. در مقابل هر گزاره یک طیف از یک تا ده قرار دارد که پاسخ‌دهنده با توجه به گزاره، میزان شادمانی خود را در آن حیطه مشخص می‌کند. روایی همگرایی این مقیاس با مقیاس کیفیت روابط زناشویی اسپانیر ۰/۷۱ گزارش شد (آزین و همکاران، ۱۹۷۳). در ایران نیز امامی کله‌سر و رسولی (۱۳۹۶) پایایی این ابزار را با روش آلفای کرونباخ ۰/۷۵ محاسبه کرد. میزان پایایی این پرسشنامه به شیوه‌ی همسانی درونی (آلفای کرونباخ) در خارج از کشور در پژوهش هارینگ^۳ و همکاران (۲۰۰۳) ۰/۹۰ گزارش شد. همچنین آلفای کرونباخ این پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۸۸۹ به دست آمد.

پرسشنامه تعارضات زناشویی (MCQ):^۴ این پرسشنامه یک ابزار ۴۲ سؤالی است که برای سنجش تعارضات زن و شوهری توسط ثنایی (۱۳۷۹) ساخته شده است. این مقیاس هشت بُعد از تعارضات زناشویی را می‌سنجد که شامل کاهش همکاری، کاهش رابطه جنسی، افزایش واکنش‌های هیجانی، افزایش جلب حمایت فرزندان، افزایش رابطه فردی با خویشاوندان خود، کاهش رابطه خانوادگی با خانواده همسر و دوستان، جدا کردن امور مالی از یکدیگر و کاهش ارتباط مؤثر است. در این مقیاس که شامل طیف لیکرت ۵ درجه‌ای می‌باشد، انتخاب گزینه‌های هرگز، به ندرت، گاهی اوقات، اغلب، همیشه به ترتیب نمرات ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ را در بر دارد. در مرحله تحلیل محتوای آزمون، پس از اجرای مقدماتی و محاسبه همبستگی هر سوال با کل پرسشنامه و مقیاس‌های آن، به دلیل همبستگی مناسب سؤالات هیچ سوالی حذف نشد (ثنایی، ۱۳۷۹). در این مقیاس همسانی درونی به روش آلفای کرونباخ برای کل مقیاس‌های این پرسشنامه برابر ۰/۹۰ به دست آمد و برای ۸ خرده مقیاس به صورت زیر بوده است: کاهش همکاری، ۰/۷۹؛ کاهش رابطه جنسی، ۰/۶۹؛ افزایش واکنش‌های هیجانی، ۰/۷۲؛ افزایش جلب حمایت فرزندان، ۰/۵۶؛ افزایش رابطه فردی با خویشاوندان خود، ۰/۸۰؛ کاهش رابطه خانوادگی با خویشاوندان همسر و دوستان، ۰/۸۰؛ و ۰/۶۹ کاهش ارتباط مؤثر (سلیمانی، ۱۳۹۲). آلفای کرونباخ این پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۷۸۷ به دست آمد.

یافته‌ها

پژوهش حاضر باهدف بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس صفات نسبت داده‌شده‌ی خاص موقعیت در تعارضات زوجین طراحی گردیده است. میانگین سنی شرکت‌کنندگان ۲۳/۸ سال (انحراف معیار ۳/۰۱) بود که ۱۳۴ نفر زن (۵۳/۸ درصد) و ۱۱۵ نفر مرد (۴۶/۲ درصد) بودند. علاوه بر این، ۶۴ نفر دارای مدرک تحصیلی کاردانی (۲۵/۷ درصد)، ۱۴۵ نفر دارای مدرک تحصیلی کارشناسی (۵۸/۲ درصد) و ۴۰ نفر دارای مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد و بالاتر (۱۶/۱ درصد) بودند.

جدول ۱. نتایج توصیفی مربوط به مقیاس‌های صفات نسبت داده‌شده‌ی خاص موقعیت، شادمانی زناشویی و تعارضات زناشویی

تعداد	میانگین	انحراف معیار
۲۴۹	۴۳/۵۸	۱۱/۸۵
۲۴۹	۷۶/۷۴	۱۳/۳۶
۲۴۹	۷۸/۲۸	۱۲/۹۹

مقیاس صفات نسبت داده‌شده موقعیت

مقیاس شادمانی زناشویی

پرسشنامه تعارضات زناشویی

در جدول ۱ مشخصه‌های آماری مقیاس صفات نسبت داده‌شده‌ی خاص موقعیت گزارش شده است. میانگین نمره کل مقیاس صفات نسبت داده‌شده‌ی خاص موقعیت ۴۳/۵۸ و انحراف استاندارد ۱۱/۸۵ بوده است.

1 Marital Happiness Scale (MHS)

2 Arzin

3 Haring

4 Marital Conflict Questionnaire (MCQ)

روایی: برای ارزیابی روایی همگرا و واگرایی مقیاس صفات نسبت داده شده خاص موقعیت از پرسشنامه های تعارضات زناشویی و شادمانی زناشویی استفاده شد (جدول ۲). همبستگی مقیاس صفات نسبت داده شده خاص موقعیت با پرسشنامه تعارضات زناشویی ($r = 0/532$ ، $p = 0/0001$) و مقیاس شادمانی زناشویی ($r = -0/491$ ، $p = 0/0001$)، به ترتیب نشان دهنده روایی همگرا و واگرایی این مقیاس است.

جدول ۲. روایی همگرا و واگرایی مقیاس صفات نسبت داده شده خاص موقعیت با مقیاس های شادمانی زناشویی و تعارضات زناشویی

مقیاس صفات نسبت داده شده		مقیاس شادمانی زناشویی	پرسشنامه تعارضات زناشویی
موقعیت			
مقیاس صفات نسبت داده شده	۱	$-0/491^*$	$0/532^*$
موقعیت			
پرسشنامه تعارضات زناشویی	۱	$-0/356^*$	
مقیاس شادمانی زناشویی		۱	
*معناداری در سطح ۰/۰۱			

میانگین واریانس استخراج شده AVE برای مدل برابر است با $0/535$. AVE میزان همبستگی یک سازه با شاخص های خود را نشان می دهد که هر چه این همبستگی بیشتر باشد، برازش نیز بیشتر است. کلاین (2015) معتقد است روایی همگرا زمانی وجود دارد که AVE از $0/5$ بزرگ تر باشد؛ بنابراین AVE مدل حاضر از مقدار مطلوب برخوردار است.

اعتبار: برای بررسی اعتبار مقیاس صفات نسبت داده شده خاص موقعیت، از آزمون آلفای کرونباخ و دونیمه سازی استفاده شد. مطابق جدول ۳ میزان کل آلفای کرونباخ به دست آمده برای مقیاس صفات نسبت داده شده خاص موقعیت $0/94$ به دست آمده است که بیانگر همسانی درونی بالای مقیاس می باشد.

جدول ۳. ضریب پایایی آلفای کرونباخ و ضریب دونیمه سازی مقیاس صفات نسبت داده شده خاص موقعیت

تعداد سؤالات	آلفای کرونباخ	ضریب دو نیمه سازی
۱۴	$0/94$	$0/93$
مقیاس صفات نسبت داده شده موقعیت		

با توجه به میزان آلفای کرونباخ به دست آمده که میزان همبستگی بین سؤالات آزمون را نشان می دهد، می توان عنوان کرد سؤالات مقیاس صفات نسبت داده شده خاص موقعیت از همسانی درونی بالایی برخوردار هستند. از روش دونیمه سازی نیز به منظور بررسی اعتبار مقیاس صفات نسبت داده شده خاص موقعیت استفاده شد. در شیوه دونیمه سازی، با تقسیم سؤال های مقیاس به دودسته زوج و فرد و با استفاده از شاخص ضریب همبستگی اسپیرمن-براون، مقدار این ضریب $0/93$ برآورد شده است که نشان از اعتبار مقیاس با استفاده از این روش بوده است.

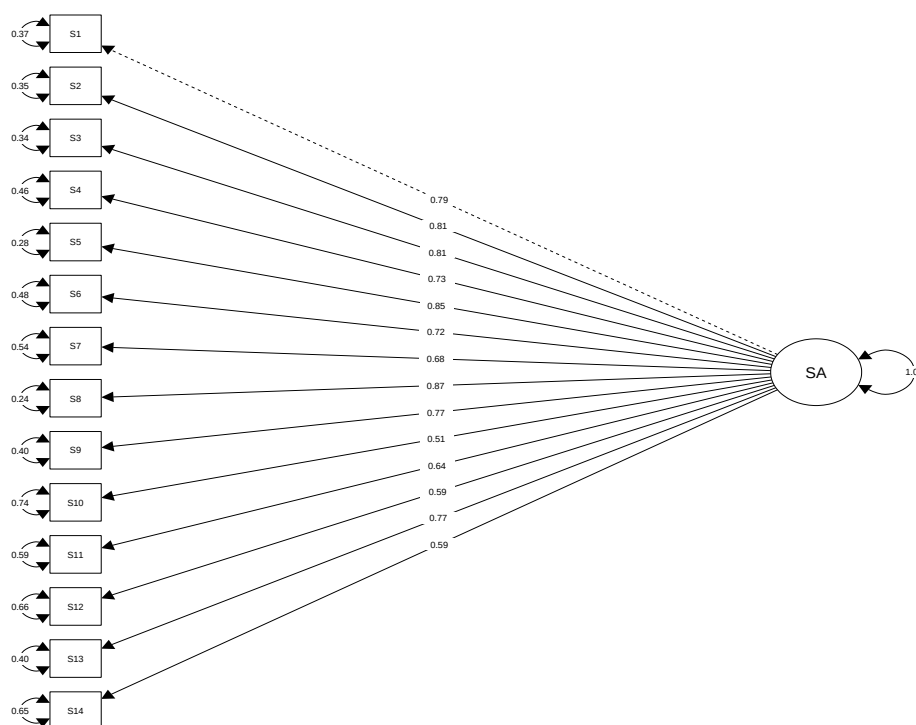
جدول ۴. ضریب همبستگی آزمون-آزمون مجدد مقیاس صفات نسبت داده شده خاص موقعیت

آزمون مقیاس صفات نسبت داده شده موقعیت	آزمون مجدد مقیاس صفات نسبت داده شده موقعیت
آزمون مقیاس صفات نسبت داده شده موقعیت	$0/994^*$
آزمون مجدد مقیاس صفات نسبت داده شده موقعیت	$0/994^*$
*معناداری در سطح ۰/۰۱	

همچنین با توجه به سطح معنی داری آزمون همبستگی پیرسون میان متغیرهای آزمون-آزمون مجدد صفات نسبت داده شده خاص موقعیت معنادار و برابر $0/994$ است که مقدار بسیار بالایی محسوب می شود.

Investigating the Psychometric Properties of the Context-Specific Attributions Scale in Iranian Couples Conflicts

تحلیل عاملی تأییدی: یکی از روش های بررسی روایی مقیاس اجرای تحلیل عاملی تأییدی است. در این روش مناسب بودن هر یک از سؤالات مقیاس در جهت اندازه گیری سازه موردنظر پژوهش مورد بررسی قرار می گیرد. با توجه به نتایج به دست آمده کلیه ضرایب معنادار هستند و بنابراین مدل عاملی تأیید می شود.

شکل ۱. مدل تحلیل عاملی تأییدی مقیاس صفات نسبت داده شده ی خاص موقعیت

جدول ۵. شاخص های برازش مدل

CMIN/DF	RMSEA	SRMR	GFI	AGFI	CFI	NNFI	NFI	IFI	
۲/۵۳۹	۰/۰۰۰۱	۰/۰۵۵	۰/۹۹۲	۰/۹۸۹	۱	۱	۰/۹۸۸	۱	مقدار مدل پژوهش
کمتر از ۰/۳	کمتر از ۰/۰۸	کمتر از ۰/۹	بالای ۰/۹	بالای ۰/۹	بالای ۰/۹	بالای ۰/۹	بالای ۰/۹	بالای ۰/۹	میزان قابل قبول

در ارزیابی برازش مدل، مجذور خی یک شاخص رایج است که عدم معنی داری آن در سطح ۰/۰۵ نشان دهنده برازش مناسب مدل است (هو و بنتلر^۱، ۱۹۹۹) که برای مدل حاضر سطح معنی داری آزمون خی برابر ۰/۴۸۸ شده است. خی دو نسبی (CMIN/DF) در مدل برابر ۲/۵۳۹ است و از آنجاکه کوچکتر از ۳ است، نشان دهنده مناسب بودن مدل می باشد. شاخص بعدی RMSEA است که اگر کوچکتر از ۰/۰۸ باشد بر برازش مطلوب مدل دلالت دارد (میرز^۲ و همکاران، ۲۰۱۶). میزان محاسبه شده در مدل موردنظر معادل ۰/۰۰۰۱ و بیانگر برازش مطلوب مدل است. شاخص SRMR در صورتی که کوچکتر از ۰/۰۹ باشد حاکی از مناسب بودن مدل است که مقدار آن در پژوهش حاضر ۰/۰۵۵ می باشد. سایر شاخص های محاسبه شده از شاخص های نیکویی برازش که عبارت اند از GFI, AGFI, CFI, NFI, NNFI, IFI مقادیری بین ۰ تا ۱ را می توانند اتخاذ کنند که هر چه مقدار آن ها به ۱ نزدیک تر باشد مدل از برازش بهتری برخوردار است. این مقادیر در صورتی که بزرگتر از ۰/۹ باشند بر برازش بسیار مطلوب و بسیار مناسب و در صورتی که بزرگتر از ۰/۸ باشند بر برازش مطلوب مدل دلالت

1 Hu and Bentler

2 Meyers, L. S

دارند (هو و بنتلر، ۱۹۹۹). مقادیر محاسبه‌شده این شاخص‌های در پژوهش حاضر برای مدل موردنظر به ترتیب عبارت‌اند از ۰/۹۸۹، ۰/۹۹۲، ۰/۹۸۸، ۱، ۱ که دلالت بر مطلوب بودن مدل به‌دست‌آمده دارند. کلیه نتایج محاسبه‌شده در جدول ۵ خلاصه‌شده‌اند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام این پژوهش، بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی مقیاس صفات نسبت داده‌شده خاص موقعیت در تعارضات زوجین بود. نتایج به دست آمده نشان داد این مقیاس پایایی و روایی مطلوب را داراست. نتایج حاصل از تحلیل عاملی تأییدی بیانگر معناداری تمامی ضرایب بود که بدین واسطه مدل تحلیل عاملی تأیید شد؛ در واقع میزان محاسبه‌شده در مدل این پژوهش معادل ۰/۰۰۱ و بیانگر برازش مطلوب بود. این نتایج در مجموع با تفاوت‌های مشاهده شده بین همبستگی‌های مرتبط با تحقیقات قبلی در مورد اسناد و تعارضات، احساسات و نگرانی‌های متنوع از جمله تحقیقات باکر- فولگهام و همکاران (۲۰۱۸) و سانفورد (۲۰۱۰) مطابقت دارد. از طرفی در مطالعه‌ی باکر- فولگهام و همکاران (۲۰۱۸) در مدل مد نظر، اسناد صفات خاص موقعیت، از منظر هیجانی افراد را تحت تاثیر قرار داده و واریانس منحصر به فردی را در تمامی متغیرهای هیجانی (هیجانات سخت، هیجانات نرم، غفلت درک شده و تهدید درک شده) به جز هیجانات سطحی و حالت ابرازگری هیجانی خنثی به‌همراه داشته است. طبق پژوهش حاضر نیز، احساسات افراد شرکت‌کننده در مطالعه با اسناد صفات خاص موقعیتی در زوجین مرتبط بود و برازش مدل موجود مورد حمایت قرار گرفت. در رابطه با اسناد در روابط زوجین، یکی از مواردی که می‌توان در نظر گرفت، مقبولیت گزاره‌ای عمومی در روابط نزدیک می‌باشد، مبنی بر این که آنچه با زوجین از قربت برخوردار است، خودپنداره و عزت نفس بوده، به این صورت که تصور، شناخت و ادراک زوجین از من به ما تبدیل می‌شود (فلتچر^۱ و همکاران، ۱۹۹۰). یعنی به‌نحوی، نسبت دادن‌ها از حالت فردی به حالت زوجی در آمده و در ابعاد مثبت جلوه‌گر می‌شود. برای مثال ما خوشبختیم، ما به سمت آینده می‌رویم و موارد مشابه. با این حال می‌توان انتظار داشت که افزایش اسنادهای منفی و سرزنشی در رابطه‌ی زوجین، از توان الگوی ما شدن بکاهد و در نتیجه تعارضات و در کنار آن احساسات ناخشنودکننده را به زندگانی مشترک وارد کند. همچنین سطح تعارض و پریشانی بالا و عدم ثبات هیجانی می‌تواند فعال‌کننده‌ی سبک‌های اسنادی منفی مرتبط با صفت نسبت داده شده خاص موقعیت باشد. چنان‌که نتایج مطالعه‌ی باکر- فولگهام (۲۰۱۸) نشان داد افرادی که در روابط پریشان به سر می‌برند و درگیر تعارضات هستند، سطوح بالاتری از اسناد منفی را گزارش می‌کنند.

طبق نتایج مطالعه‌ی سانفورد (۲۰۱۰) متغیرهای هیجانی تهدید و غفلت درک شده با میزان رضایت و شادمانی از رابطه و تعارضات زوجی مرتبط هستند. تهدید درک شده به عنوان تصور کنترل و سرزنش شدن از جانب شریک زندگی قلمداد می‌شود و غفلت ادراک شده تصور شریک زندگی مبنی بر شکست خوردن در سرمایه‌گذاری که در زندگی مشترک به عنوان شریک داشته، می‌باشد. این تصورات می‌تواند به مثابه اسنادهای مستقیم و برجسته عمل کرده که متعاقباً فرد را درگیر احساسات و تعارضات می‌کند. در واقع هنگامی که افراد نگرانی‌های اساسی از جانب تهدید و غفلت درک شده تجربه می‌کنند، به احتمال زیاد ممکن است رفتار انعکاسی و احساسی را در پیش گیرند که تشدید ارتباط ادغام شده با تعارض را به همراه دارد (سانفورد، ۲۰۱۰). فارغ از بعد منفی، شواهد تحقیقات طولی حاکی از ارتباط علی اسنادها با هیجانات مثبت مانند شادی بوده است (فلتچر و همکاران، ۱۹۹۰). شرکای شاد اسنادی را تولید می‌کنند که کیفیت رابطه را بهبود بخشیده و منجر به پذیرش پیامدهای مثبت و رویدادهای مثبت می‌شود که در نتیجه درون الگوی اسنادی مثبت رابطه‌ای قرار می‌گیرند. در حالی که شرکای ناراضی با حفظ سطوح فعلی پریشانی خود، اسنادی را تولید می‌کنند که در آن تمایل دارند رفتارهای مثبت شریک خود را ناشی از ویژگی‌های درونی و پایدار قلمداد کنند و درون الگوی اسنادی منفی رابطه‌ای و تعارض قرار می‌گیرند. بنا بر این نتایج، می‌توان ادعان داشت که مقیاس حاضر از پتانسیل مطلوبی جهت تحقیقات آینده و کار بالینی با زوج‌ها برای شناخت هر چه بیشتر تعاملات تعارضی برخوردار است. باکر- فولگهام و همکاران (۲۰۱۸) با رفع ضعف‌های مطالعات گذشته، سعی در ایجاد این پرسشنامه داشته‌اند که در مجموع موفق شدند این مقیاس را در گویه‌های کوتاه طراحی کنند که وجه تمایز آن بررسی مولفه‌های تعامل تعارض در سطح صفات خاص موقعیت بود.

در مطالعه‌ی حاضر تفاوت جنسیتی محسوسی در نتایج یافت نشد، اما با این حال در هر دو مطالعه‌ی باکر- فولگهام و همکاران (۲۰۱۸) تفاوت جنسیتی قابل توجهی در نمرات اسناد وجود داشت؛ بدین صورت که زنان امتیاز بالاتری نسبت به مردان در این زمینه کسب کردند.

ممکن است تفاوت های فرهنگی در این زمینه دخیل باشد یا محدودیت های موجود در مطالعه ی حاضر یک دلیل باشد. این ایده ای است که می تواند در مطالعات آینده مورد توجه قرار گیرد. بر حسب نتایج به دست آمده از مطالعات ذکر شده، ایجاد ابزار مناسب به منظور رفع نگرانی ها و شناخت هر چه بیشتر از تعاملات و اسنادهای حاکم بر این تعاملات ضروری بود، به خصوص با تأکید بر این مساله که در کشور ما همچنان تا به حال ابزاری با این هدف ساخته و پرداخته نشده است.

از آنجا که جامعه آماری پژوهش حاضر فقط دانشجویان متأهل شهر تهران را در برمی گرفت، در نتیجه در تعمیم نتایج آن به نمونه های دیگر باید احتیاط شود. شرکت کنندگان در نمونه فعلی تنها در یک موقعیت واحد ارزیابی شدند که امکان سنجش آزمایشی آن نسبت به تغییراتی که در طول زمان و در زمینه های مختلف می تواند رخ دهد وجود نداشت؛ در نتیجه تحقیقات طولی مرتبط با این زمینه در آینده توصیه می شود. از جمله مزیت های مقیاس حاضر توانایی اندازه گیری برای ارزیابی تغییرات درون فردی است که آزمایش این مهم نیز در مطالعات آینده توصیه می شود. همچنین در این مطالعه بنا به تفاوت فرهنگی موجود، امکان استفاده از نمونه های متنوع زوجی وجود نداشت که این مورد در نتایج پژوهش سازندگان این مقیاس، آشکار و برای شرکایی که تجربه زندگی مشترک تحت چهارچوب های فرهنگ آمریکایی داشتند، نتایج متفاوت بود. به طور کلی ابزار حاضر می تواند مورد استفاده ی زوج درمانگران و پژوهشگران حیطه مرتبط با زوج قرار گیرد.

منابع

- افخمی پوستچی، م.، و علی دوستی، ف. (۱۴۰۱). نقش تعدیل گر سبک های حل تعارض در رابطه تعارضات زناشویی و طلاق عاطفی. *مطالعات اسلامی ایرانی خانواده*، ۴۲(۱)، ۱۸-۱. <https://doi.org/10.30495/iifs.2023.1973635.1056>
- ثنائی، ب. (۱۳۷۹). *مقیاس های سنجش خانواده و ازدواج*. تهران: انتشارات بعثت. شابک: ۹۷۸۶۱۱۶۱۳۷.
- جمشیدی ها، غ.، صادقی فسایی، س.، و لولا آور، م. (۱۳۹۲). نگرش جامعه شناختی بر تأثیر فرهنگ مدرن از منظر جنسیتی بر تحولات خانواده در تهران. *زن در فرهنگ و هنر (پژوهش زنان)*، ۵(۲)، ۱۸۳-۱۹۸. <https://doi.org/10.22059/jwica.2013.35100>
- رسولی، آ. (۱۳۹۶). تدوین الگوی کارکرد خانواده بر اساس مؤلفه های امید، صمیمیت و تعارضات زناشویی زوجین. *نشریه پژوهش پرستاری ایران*، ۱۲(۴)، ۸-۱. <https://doi.org/10.21859/ijnr-1204>
- سلیمانی، ح. (۱۳۹۲). مقایسه ابعاد تعارضات زناشویی در زوجین متقاضی طلاق توافقی و طلاق غیر توافقی. پایان نامه کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه هرمزگان. <https://elmnet.ir/doc/10748056-10127>
- عیسی نژاد، ا.، احمدی، س. و اعتمادی، ع. (۱۳۸۹). اثربخشی غنی سازی روابط بر بهبود کیفیت روابط زناشویی زوجین. *مجله علوم رفتاری*، ۴(۱)، ۹-۱۶. <https://sid.ir/paper/129660/fa>
- فتحی آشتیانی، ع. (۱۳۹۸). *آزمون های روان شناختی*. چاپ پانزدهم. تهران: انتشارات بعثت. شابک: ۹۷۸۹۶۴۶۱۸۴۶۹۵.
- محمدی، ع.، ایمانی، س. و خوش کنش، ا. (۱۴۰۱). تعیین اثربخشی درمان مواجهه روایی بر اختلال استرس پس از سانحه و صمیمیت زناشویی زنان آسیب دیده از خیانت همسر. *زن و مطالعات خانواده*. <https://doi.org/10.30495/jwsf.2023.1972245.1767>
- Amato, P. R. (2005). The impact of family formation change on the cognitive, social, and emotional well-being of the next generation. *The future of children*, 75-96. <https://doi.org/10.1353/foc.2005.0012>
- Azrin, N. H., Naster, B. J., & Jones, R. (1973). Reciprocity counseling: A rapid learning-based procedure for marital counseling. *Behaviour research and therapy*, 11(4), 365-382. DOI: 10.1016/0005-7967(73)90095-8
- Backer-Fulghum, L. M., Anders, C., & Sanford, K. (201۸). Assessing context-specific attributions during couples' conflict interactions. *Assessment*, 25(6), 801-812. <https://doi.org/10.1177/1073191116662909>
- Blanchard, V. L., Hawkins, A. J., Baldwin, S. A., & Fawcett, E. B. (2009). Investigating the effects of marriage and relationship education on couples' communication skills: a meta-analytic study. *Journal of family psychology*, 23(2), 203. <https://doi.org/10.1080/03630242.2020.1824955>
- Cao, H., Yuan, X., Fine, M., Zhou, N., & Fang, X. (2019). Neuroticism and marital satisfaction during the early years of Chinese marriage: The mediating roles of marital attribution and aggression. *Family Process*, 58(2), 478-495. <https://doi.org/10.1111/famp.12356>
- Chandler, A. B., & Lawrence, E. (2022). Covariations among attachment, attributions, self-esteem, and psychological aggression in early marriage. *Journal of Family Psychology*, 36(1), 46. <https://doi.org/10.1037/fam0000842>
- Chung, G. S. K., Chan, X. W., Lanier, P., & Wong, P. Y. J. (2023). Associations between Work-Family Balance, Parenting Stress, and Marital Conflicts during COVID-19 Pandemic in Singapore. *Journal of Child and Family Studies*, 32(1), 132-144. <https://doi.org/10.1007/s10826-022-02490-z>
- Durtschi, J. A., Fincham, F. D., Cui, M., Lorenz, F. O., & Conger, R. D. (2011). Dyadic processes in early marriage: Attributions, behavior, and marital quality. *Family relations*, 60(4), 421-434. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3729.2011.00655.x>

- Fincham, F. D., & Bradbury, T. N. (1992). Assessing attributions in marriage: The Relationship Attribution Measure. *Journal of Personality and Social Psychology*, 62(3), 457. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.62.3.457>
- Fletcher, G. J., Fitness, J., & Blampied, N. M. (1990). The link between attributions and happiness in close relationships: The roles of depression and explanatory style. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 9(2), 243-255. <https://doi.org/10.1521/jscp.1990.9.2.243>
- Gao, M., Du, H., Davies, P. T., & Cummings, E. M. (2019). Marital conflict behaviors and parenting: Dyadic links over time. *Family relations*, 68(1), 135-149. <https://doi: 10.1111/fare.12322>
- Gomez, E., & Tados, E. (2023). A Cognitive Behavioral Family Therapy Approach: The Impact of Divorce on a Hispanic Adolescent with an Eating Disorder. *The Family Journal*. <https://doi.org/10.1177/10664807231163244>
- Haring, M., Hewitt, P. L., & Flett, G. L. (2003). Perfectionism, coping, and quality of intimate relationships. *Journal of Marriage and Family*, 65(1), 143-158. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2003.00143.x>
- Hibel, L.C., & Mercado, E. (2019). Marital Conflict Predicts Mother-to-Infant Adrenocortical Transmission. *Child Development*, 90(1), e80–e95. <https://doi: 10.1111/cdev.13010>
- Hu, L. t., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural equation modeling: a multidisciplinary journal*, 6(1), 1- 55. <https://doi.org/10.1080/10705519909540118>
- Locke, H. J., & Wallace, K. M. (1959). Short marital-adjustment and prediction tests: Their reliability and validity. *Marriage and family living*, 21(3), 251-255. <https://doi.org/10.2307/348022>
- Meyers, L. S., Gamst, G., & Guarino, A. J. (2016). *Applied Multivariate Research: Design and Interpretation*. SAGE Publications. 1506329764, 9781506329765
- Sanford, K. (2010). Perceived threat and perceived neglect: Couples' underlying concerns during conflict. *Psychological assessment*, 22(2), 288. <https://doi.org/10.1037/a0018706>
- Spanier, G. B. (1976). Measuring dyadic adjustment: New scales for assessing the quality of marriage and similar dyads. *Journal of Marriage and the Family*, 15-28. <https://doi.org/10.2307/350547>
- Su, T., Ledermann, T., & Fincham, F. (2023). Does covenant marriage predict latent trajectory groups of newlywed couples?. *Personal Relationships*, 30(1), 278-295. <https://doi.org/10.1111/per.12462>
- Tashiro, T., & Frazier, P. (2007). The causal effects of emotion on couples' cognition and behavior. *Journal of Counseling Psychology*, 54(4), 409. <https://doi:10.1037/0022-0167.54.4.409>
- Van Gelderen, S., Engebretson, A., Miller, A., Hancock, A., Ehmke, S., Swan, M., & Garrow, A. (2019). A family-care rubric: developing family care and communication skills using simulation. *Clinical Simulation in Nursing*, 36, 47-58. <https://doi.org/10.1016/j.ecns.2019.07.006>

